

Outliers: The Story of Success*

นิത്യศรี แสงเดือน

บทคัดย่อ

หนังสือเรื่อง “Outliers: The Story of Success” โดย มาลคอล์ม แกลดเวลล์ เป็นหนังสือที่เขียนเชิงกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจ โดยมองไปที่ทุก ๆ คนในหลากหลายอาชีพ ตั้งแต่ดาวรุ่งวงดนตรีร็อก ไปจนถึงนักกีฬาอาชีพ มหาเศรษฐีทางซอฟต์แวร์ไปจนถึงผู้ปราดเปรื่องทางวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะให้เห็นถึงเรื่องราวสู่ความสำเร็จ เกิดขึ้นได้กับทุกอาชีพ เป็นที่น่าประหลาดใจมากกว่าที่จินตนาการไว้ และยืนยันได้ว่าไม่ว่าเขาจะมาจากไหน ทำอะไร เป็นใคร ไม่มีใครที่จะก้าวข้ามข้อกีดกันไปได้ แม้แต่คนที่ฉลาดปราดเปรื่อง ก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยตนเอง ต้องมีปัจจัยต่าง ๆ เสริม Outliers จะเปลี่ยนวิธีการคิด/แนวคิดเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของตนเองว่าอะไรที่ทำให้พวกเขาทั้งหลายมีเอกลักษณ์เฉพาะตน หนังสือเล่มนี้เขียนได้ดี เต็มไปด้วยข้อมูลที่น่าสนใจและสารสนเทศ หลังจากผู้อ่านอ่านจบแล้วจะได้รับแรงบันดาลใจอย่างไม่เคยคิดมาก่อน

คำสำคัญ: เส้นทางสู่ความสำเร็จ กฎ 10,000 ชั่วโมง แรงบันดาลใจ

* นักวิชาการอิสระ

Outliers: The Story of Success

Nitsri Sangduen *

Abstract

“Outliers: The story of success” by Malcolm Gladwell is a provocative and inspiring book. By looking at everyone from rock stars to professional athletes, software billionaires to scientific geniuses, to show that the story of success is far more surprising than we could ever have imagined. It also reveals that there is as much about where we are from and what we do, as who we are-and that no one, not even a genius, ever makes it alone. Outliers will change the way you think about your own life history, and about what makes we all unique. It was exceptionally well-written, deployed a wealth of fascinating data and information. After reading this book, inspiration was obtained in a way that you could ever have imagined.

Key words: Successful Direction; The 10,000-Hour Rule; Inspiration

* Independent Scholar.

บทนำ

ในปี พ.ศ.2556 ประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ได้รับคัดเลือกให้เป็นเมืองหนังสือโลก 2556 ต่อจากเมืองเยเรวานของประเทศอาร์เมเนียในปี พ.ศ.2555 และจะส่งต่อให้แก่เมืองพอร์ตฮาร์คอร์ตของประเทศไนจีเรียในปี พ.ศ.2557 ได้มีพิธีมอบตำแหน่งเมืองหนังสือโลก 2556 ณ ศาลา มหาเจษฎาบดินทร์ เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2556 เป็นการนำสัญลักษณ์ของเมืองหนังสือโลกจากกรุงเยเรวานมามอบให้แก่กรุงเทพมหานคร ซึ่งกรุงเทพมหานครจะเก็บรักษาและดำเนินการโครงการต่าง ๆ ที่แจ้งไว้กับยูเนสโก จนกว่าจะครบหนึ่งปี แล้วจึงส่งมอบตำแหน่งต่อให้เมืองพอร์ตฮาร์คอร์ต ในวันที่ 23 เมษายน 2557 (ชมชอกแซกสุดสัปดาห์, 2556)

กรุงเทพมหานครได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ 9 โครงการ เช่น โครงการจัดตั้งหอสมุดกรุงเทพมหานคร พิพิธภัณฑสถานหนังสือไทย ศูนย์วิจัยหนังสือและการอ่านแห่งประเทศไทย พิพิธภัณฑสถานการอ่านเพื่อสร้างวัฒนธรรมการคิด ส่งเสริมการอ่านหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน หนังสือวิทยาศาสตร์และหนังสือพัฒนาจิตใจ เป็นต้น ภาพสัญลักษณ์ของการเป็นเมืองหนังสือโลกของกรุงเทพมหานคร คือ ภาพข้างอ่านหนังสือ พร้อมข้อความภาษาอังกฤษที่ว่า Bangkok Read for Live, World Book Capital 2013 ภาพข้างก้านกล้วยอ่านหนังสือจึงสื่อความหมายถึงการจูงใจให้เด็ก ๆ ไทยหันมาอ่านหนังสือ เพราะเจตนาารมณ์สำคัญประการหนึ่งของการขึ้นอาสาเป็นเจ้าภาพเมืองหนังสือของกรุงเทพมหานครครั้งนี้ เพื่อจะส่งเสริมการอ่านในกลุ่มเยาวชนให้มากขึ้น ทำอย่างไรที่จะให้เด็กไทยและคนไทยอ่านหนังสือมากขึ้น เพื่อปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพื่อมุ่งเพาะพันธุ์เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาให้แตกานและเพิ่มจำนวนหนังสือที่ประชากรไทยอ่านจาก 5 เล่ม/ปี ให้เป็น 15 เล่ม/ปี

ในยุคข้อมูลข่าวสารที่สื่อสารกันได้รวดเร็วมาก ผู้รับสารอาจตามไม่ทันถ้าไม่ติดตามอ่านหรือฟังความเคลื่อนไหวสิ่งต่าง ๆ อาจเป็นกลุ่มคนที่ตกยุคสมัยไปอย่างอัตโนมัติ ดังนั้นนักวิชาการจึงควรให้เวลากับการอ่านหนังสือแควดวงวิชาการที่ตนถนัดหรือน่าสนใจ สอดคล้องกับ อุทัย ดุลยเกษม (2552) ได้กล่าวไว้ ช่วยกันส่งเสริม และสนับสนุนให้อ่านหนังสือประเภทใด ๆ ก็ได้ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมของคนไทยให้เป็นสังคมที่รักการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิต จะช่วยเพิ่มสถิติการอ่านหนังสือของประชากรไทย จากจำนวน 5 เล่ม/ปี ไปเป็น 15 เล่ม/ปี ให้สอดคล้องกับการที่กรุงเทพมหานครเป็นเจ้าภาพของเมืองหนังสือโลก 2556

ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองตอบต่อเทศกาลที่กรุงเทพมหานครได้รับคัดเลือกให้เป็นเมืองหนังสือโลก 2556 และก่อนส่งต่อให้เมืองหนังสือโลกพอร์ตฮาร์คอร์ต ในปี พ.ศ.2557 จึงขอแนะนำเสนอและเชิญชวนอ่านหนังสือขนาดพกพาที่น่าสนใจ 2 เล่ม คือ

1. Outliers: The Story of Success (365 หน้า)
2. The Tipping Point and Blink (279 หน้า)

หนังสือที่น่าอ่านทั้งสองเล่มนี้เขียนโดย Malcolm Gladwell เป็นนักเขียนที่มีวิธีการนำเสนอได้น่าสนใจ เมื่อลงมืออ่านแล้วน่าติดตามก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ การเขียนเป็นเชิงเล่าเรื่องโดยแทรกข้อมูลเชิงสถิติพร้อมกับการวิเคราะห์รวมทั้งให้แนวคิดที่ เรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นบอกอะไรและให้บทเรียนอะไรบ้างกับผู้อ่าน

บทความนี้จะเล่าสู่กันฟังเฉพาะเล่ม 1 ก่อน เป็นเรื่องของความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากมาย เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้จบแล้วน่าจะได้อะไรดี ๆ และน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่ประสงค์เข้าสู่

เส้นทางแห่งความสำเร็จในหลากหลายอาชีพ เกิดแรงบันดาลใจและเข้าใจกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่ ความสำเร็จในสาขาวิชาหรือวิชาชีพของตน

หนังสือเล่มนี้มีชื่อว่า Outliers: The Story of Success ประกอบด้วย 9 บทและบทส่งท้าย แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่หนึ่ง เป็นเรื่องของโอกาส แนวปฏิบัติ พร้อมตัวอย่างข้อมูลเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย 5 บท ได้แก่ ปรากฏการณ์ของเมทริกซ์ 10,000 ชั่วโมง ความยากลำบากกว่าที่จะมาเป็นคนที่ประสบความสำเร็จจากประสบการณ์ที่หลากหลายซึ่งมี 3 บทเรียนจาก Joe Flom ส่วนที่สอง เป็นมรดกตกทอดให้เป็นของขวัญหรือข้อคิดให้คนรุ่นต่อ ๆ มาได้เข้าใจและนำไปใช้ ประกอบด้วย 4 บท ได้แก่ ฮาร์เลนแห่งเคนตักกี ทฤษฎีจากชนกลุ่มน้อยกรณีเครื่องบินตก ทุงนาข้าว และการทดสอบทางคณิตศาสตร์ รวมทั้งข้อต่อรองของมาริต้า บทส่งท้ายเรื่องชนชาวจาไมกา

จะหยิบยกเฉพาะบางบทที่น่าสนใจมา วิเคราะห์ค่อนข้างละเอียดให้ท่านได้ทราบพร้อมทั้ง ตัวอย่างบุคคลที่ท่านผู้อ่านรู้จักและติดตามได้จาก สื่อต่าง ๆ ส่วนบทอื่น ๆ จะนำเสนอแบบสรุป เพื่อให้เข้าใจได้ตรงกับความหมายที่ผู้เขียนประสงค์ จึงได้นำ ความหมายของ Outliers ที่ผู้เขียนได้เสนอไว้ใน หนังสือ คือ

Outliers เป็นคำนามมีได้ 2 ความหมาย ดังนี้

1. Something that is situated away from or classed differently from a main or related body.

2. A statistical observation that is markedly different in value from the others of the sample.

เมื่อได้ทราบทั้งสองความหมายแล้ว เวลาที่อ่านหนังสือเล่มนี้จะทำให้เข้าใจความหมายของ Outliers ซึ่งผู้เขียนใช้ จะดีกว่าการแปลซึ่งจะตรงกับที่ผู้เขียนตั้งใจได้มากกว่า

จะกล่าวถึงประเด็นเด่น ๆ ที่เกิดขึ้นกับคน ที่มีผู้คนรู้จักกันทั่วโลกจะได้เป็นแรงบันดาลใจให้

คนในรุ่นหลัง ๆ ได้เข้าใจและมีพลังที่จะดำเนินรอยตามบ้าง

1. ปรากฏการณ์เมทริกซ์

ที่มา: จากคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ที่บันทึกในหนังสือเล่มหนึ่งใน 4 เล่มแรกของพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับใหม่: ทุกคนได้รับโอกาส มีโอกาสอยู่ในมือ ไม่มีใครที่จะฉกฉวยเอาโอกาสเหล่านั้นไปจากสิ่งที่มีอยู่ในมือได้ ซึ่งแต่ละคนจะต้องฉกฉวยโอกาสนั้นไว้ด้วยตนเอง

นักสังคมวิทยา กล่าวว่า ความสำเร็จเป็นผลมาจากประโยชน์ที่ได้สั่งสมไว้

ตัวอย่างนักฮ็อกกี้อาชีพ เริ่มต้นจากสิ่งที่ดีกว่าเพื่อนของเขาเพียงเล็กน้อย ความแตกต่างเล็กน้อย ๆ เช่นนี้จะนำไปสู่โอกาส ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างที่ใหญ่ขึ้น (มากขึ้น) มองอีกมุมหนึ่งก็คือ เป็นโอกาสที่เริ่มต้นจากความแตกต่างเพียงน้อยนิดก็สามารถพัฒนาไปเป็นความแตกต่างที่ใหญ่ขึ้น และสามารถเห็นได้ชัดเจนขึ้น เป็นเช่นนี้รอบแล้วรอบเล่าเกิดการสะสม จนกระทั่งได้เป็นนักฮ็อกกี้อาชีพ เป็น Outliers ที่แท้จริง แต่จริง ๆ แล้วพวกเขาไม่ได้เริ่มจากการเป็น Outliers มาตั้งแต่แรกแต่เขาเริ่มจากสิ่งเล็ก ๆ ที่ดีกว่า และมีการพัฒนาไปเป็นสิ่งใหญ่ ๆ ที่ดียิ่งกว่า

นักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยาได้วิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักฮ็อกกี้อาชีพล้วนเกิดในช่วงเดือนแรกของปี ไม่เกี่ยวกับโหราศาสตร์หรือสิ่งลึกลับในช่วง 3 เดือนแรกของปี แต่เป็นเพราะว่าการคัดเลือกตัวนักฮ็อกกี้อาชีพใช้วันที่ 1 มกราคม เป็นวันตัดสิน เด็กอายุ 10 ปี (ณ วันที่ 2 มกราคม) ก็จะเล่นอยู่กับเด็กที่มีอายุไม่ถึง 10 ขวบไปจนถึงปลายปี ช่วงอายุนี้นี้เป็นช่วงก่อนถึงวัยหนุ่มสาว ช่วงเวลา 12 เดือน จะมีความแตกต่างอย่างมากมาจากการพัฒนาทางสรีรวิทยา ในด้านความสมบูรณ์และโตเต็มวัย ได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกซ้อมมากกว่า มีการสั่งสมประสบการณ์ยาวนานกว่า ดังนั้น จึงมีโอกาสที่จะไปถึงยอดปิรามิดได้มากกว่า

2. กฎ 10,000 ชั่วโมง...กฎแห่งความสำเร็จ

การที่จะประสบความสำเร็จในวิชาชีพใด ๆ ก็ตาม ต้องมีประสบการณ์ซึ่งเกิดจากการฝึกฝนยาวนานพอสมควร แต่ถ้าได้ฝึกฝนเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า 10,000 ชั่วโมง จะเกิดทักษะ ความเชี่ยวชาญ และนำไปสู่ความสำเร็จได้ในหลากหลายอาชีพ เป็นจริงได้เสมอสำหรับกฎ 10,000 ชั่วโมง เช่น ทีมฮ็อกกี้ วงดนตรีสี่เต่าทอง (The Beatles) วงการคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ (Bill Joy และ Bill Gates) นักดนตรี (Mozart และ Wolfgang) นักกฎหมาย ทนายความ (Joe Flom) นักประพันธ์ นักบาสเกตบอล นักสเก็ตน้ำแข็ง นักหมากรุก นักมายากล เป็นต้น ไม่มีอาชีพใด ๆ ที่เมื่อทำตามกฎนี้แล้วไม่ประสบความสำเร็จ

การที่จะขึ้นไปอยู่บนจุดสูงสุดของวิชาชีพนั้น ๆ มีคนจำนวนไม่มากนักที่จะไปถึงจุดนั้นได้ (ยอดปิรามิด) คนกลุ่มนี้ไม่เพียงแต่จะต้องทำงานหนักกว่าคนอื่น จะต้องทำงานมาก และมากกว่าคนอื่น ๆ รวมทั้งได้รับโอกาสที่เหมาะสมในช่วงเวลาต่าง ๆ มากกว่าคนอื่น ๆ ด้วย ดังตัวอย่างอาชีพต่าง ๆ ดังนี้

ทีมฮ็อกกี้ที่มีชื่อเสียงของเยาวชนแคนาดา อายุ 17-19 ปี ซึ่งเกิดในช่วงครึ่งปีแรก ผู้เล่นได้มีโอกาสเข้ามาคลุกคลีกับการเล่นสเก็ต ยิงลูกเข้าประตู ฯลฯ มาตั้งแต่อยู่ในวัยเด็กแล้ว มีการฝึกฝน และผ่านการแข่งขันจนได้ขึ้นมาอยู่ในระดับยอดปิรามิด โดยไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าพ่อ/แม่เป็นใคร มาจากไหน มีฐานะอย่างไร แต่ถ้าตนเองมีความสามารถที่โดดเด่น เครื่องมือที่กว้างใหญ่ของทีมฮ็อกกี้จะค้นหาและพบได้ ถ้าท่านเต็มใจที่จะมาร่วมงาน พัฒนาความสามารถให้เพิ่มมากขึ้น ระบบจะให้รางวัลกับท่านเอง ความสำเร็จของทีมฮ็อกกี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักกีฬา คุณงามความดีของแต่ละคน ไม่ใช่ด้วยสิทธิพิเศษทางชั้นชน

วงดนตรี The Beatles เป็นวงดนตรีประเภท ร็อคจากประเทศอังกฤษ ประกอบด้วยนักดนตรี

4 คน คือ John Lennon, Paul McCartney, George Harrison และ Ringo Starr เข้ามาประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ.1964 อัดแผ่นเสียงขายได้ติดอันดับต้น ๆ ของโลก มีผู้ให้ความสนใจจำนวนมาก สิ่งที่น่าสนใจมีดังนี้ ช่วงเวลายาวนานขนาดไหนที่นักดนตรีที่มาจากอังกฤษได้ทำงานร่วมกันทั้งก่อนที่จะเดินทางและเมื่อเดินทางมาถึงประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว ทั้ง John และ Paul เล่นดนตรีด้วยกันเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ.1957 และต่อมาอีก 7 ปี จึงเข้ามาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและใช้เวลาอีกประมาณ 10 ปี สำหรับเตรียมตัว ฝึกฝน สั่งสมประสบการณ์ จนกระทั่งมีชื่อเสียงรู้จักไปทั่วโลก จะเห็นได้ว่าการฝึกฝนยาวนานไม่น้อยกว่า 10,000 ชั่วโมง เช่นเดียวกัน และในปี พ.ศ.2557 ทั้ง Paul McCartney และ Ringo Starr สมาชิกวงดนตรีสี่เต่าทอง (ที่ยังมีชีวิตอยู่) ได้รับรางวัลแกรมมี่ จากการร่วมกันประพันธ์เพลง โดยเฉพาะ Paul McCartney ได้รับรางวัลทางด้านดนตรีอีก 4 รางวัล และได้มีการฉลองครบรอบ 50 ปี ในโอกาสที่ได้มาแสดงดนตรีที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2557 อีกด้วย

วงการคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ Bill Gates เป็นเด็กหนุ่มที่ชาญฉลาดทางคณิตศาสตร์ แต่ชอบทางด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้มีการสั่งสมประสบการณ์และพัฒนาตนเอง รวมทั้งได้พบกับโอกาสทองในช่วงชีวิตเยาว์วัยอย่างที่คนอื่นไม่ได้รับโอกาสเช่นนั้น จนปัจจุบันเป็นเจ้าของบริษัทไมโครซอฟต์ เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ในระดับโลกเรื่องซอฟต์แวร์ และเป็นมหาเศรษฐีระดับต้น ๆ ของโลกอีกด้วย

ในวงการคอมพิวเตอร์ เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 มหาวิทยาลัยมิชิแกน เปิดศูนย์คอมพิวเตอร์ใหม่ที่ทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งของโลกขณะนั้น เป็นคอมพิวเตอร์แบบที่ต้องใช้การเจาะรูบนกระดาษ มีนักเรียนมัธยมปลายตั้งใจจะเรียนวิทยาศาสตร์

(ชีววิทยา/คณิตศาสตร์) คนหนึ่งเดินผ่านห้องคอมพิวเตอร์บ่อย ๆ เข้าจนทำให้คอมพิวเตอร์ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เขาชื่อ Bill Joy จบปริญญาตรีทางคอมพิวเตอร์ และจบปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยเบิร์กลีย์ ทำงานเป็นนักเขียนโปรแกรม เขียนโปรแกรม UNIX ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ที่รู้จักกันต่อมาพัฒนาโดย AT&T หลังจากนั้นก็มาร่วมงานที่บริษัทซันไมโครซิสเต็ม ที่ซิลิคอน วัลเลย์ (Bill Joy ถูกจัดว่าเป็นคนเก่งที่สุดคนหนึ่งในด้านนี้) พัฒนาซอฟต์แวร์โดยใช้ภาษา Java ได้มีโอกาสคุยกับ Bill Gates แห่งไมโครซอฟท์ ซึ่งมีความสามารถทางซอฟต์แวร์เช่นเดียวกัน แต่ไม่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

ย้อนดูประวัติของ Bill Gates ซึ่งน่าสนใจ เขาเป็นคนฉลาดแต่ไม่ได้สนุกกับการเรียนหนังสือในระบบโรงเรียนรัฐบาลในช่วงเยาว์วัย พ่อแม่เลยให้ลาออกจากโรงเรียนรัฐบาล และส่งไปเรียนที่โรงเรียนเอกชนสำหรับคนมีเงินที่ Lakeside ในเมืองซีแอตเติล รัฐวอชิงตัน ในระดับเกรด 7 อีก 2 ปีต่อมา มีการตั้งชมรมคอมพิวเตอร์ขึ้นในโรงเรียน Bill Gates บริจาคเงิน 3,000 เหรียญสหรัฐให้พัฒนา Computer Terminal ซึ่งอยู่ในห้องเล็ก ๆ สิ่งที่เขาพบและเป็นที่น่าสนใจใจว่า ในปี ค.ศ. 1968 นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ยังไม่ได้จัดตั้งชมรมคอมพิวเตอร์ขึ้น นักศึกษาไม่สนใจเรียนคอมพิวเตอร์ระบบเจาะรูกระดาษใช้เวลามาก แต่โรงเรียน Lakeside เป็นโรงเรียนมัธยมที่ Bill Gates เรียนอยู่ ได้ติดตั้งโทรพิมพ์ ARS-33 Telegraph ซึ่งเป็น Time-sharing Terminal แล้วเชื่อมต่อกับ Main Frame ของคอมพิวเตอร์ในย่านใจกลางเมืองซีแอตเติล ความคิดทั้งหมดของ Time-sharing เพิ่งเกิดขึ้นในปี ค.ศ.1971 แต่ Bill Gates ได้ทำ Real-time Programming ในขณะที่อยู่ระดับเกรด 8 ในปี ค.ศ.1968 หลังจากนั้นอีก 5 ปี Bill Gates และคณะได้รับโอกาสมากกว่า Bill Joy ที่เคยได้รับ สรุปลงได้ดังนี้

- ได้ไปเรียนที่ Lakeside ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมเพียงไม่กี่แห่งที่มี Access เข้าสู่ Time-sharing Terminal ในปี ค.ศ.1968 ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ดีที่สุดในช่วงหนึ่งของเขา

- ผู้ปกครองนักเรียนที่ Lakeside มีเงินสนับสนุนค่าลงทะเบียนเรียนคอมพิวเตอร์ และเมื่อใช้เงินค่าลงทะเบียนพัฒนาคอมพิวเตอร์หมด ผู้ปกครองของนักเรียนที่ทำงานในบริษัทให้เช่าเวลาที่ใช้คอมพิวเตอร์กับบริษัทท้องถิ่นต้องการตรวจสอบรหัสในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ต้องการหาคนไปช่วยทำงาน เป็นโอกาสที่ดีสำหรับ Bill Gates อีกเช่นกัน

- Bill Gates พบว่ามีบริษัทให้เวลาใช้คอมพิวเตอร์ฟรีแล่งกับการทำงานซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการจ่ายเงินอัตโนมัติ เขาใช้เวลาทำงานทั้งหมด 1,575 ชั่วโมง (8 ชั่วโมง/วัน และทำงาน 7 วัน/สัปดาห์) และเขามีบ้านที่อยู่ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัยวอชิงตัน สามารถเดินไปได้ และมหาวิทยาลัยให้ใช้คอมพิวเตอร์ฟรีในช่วง 03.00-06.00 น. (ตอนเช้า) เป็นโอกาสที่ดีสำหรับ Bill Gates อีกเช่นกัน

- มีบริษัทเทคโนโลยีแห่งหนึ่งเซ็นสัญญาที่จะติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ที่สถานีจ่ายไฟฟ้าทางใต้ของรัฐวอชิงตัน ต้องการนักเขียนโปรแกรมที่คุ้นเคยกับซอฟต์แวร์ที่สถานีใช้อยู่ บริษัทฯ ได้โทรศัพท์เรียกนักเรียนจาก Lakeside ซึ่งมีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์มาแล้วนับพันชั่วโมงบน ISI main frame ขณะนั้นเขาอยู่ชั้นมัธยมปลาย ได้หารือกับอาจารย์ที่จะอนุญาตให้เขาไปทำงานที่เมือง Bonneville ภายใต้โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ เขาใช้เวลาในช่วงฤดูใบไม้ผลิเขียนรหัสซึ่งมี John Norton (ผู้เขียนซอฟต์แวร์ Antivirus ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน) เป็นผู้ให้คำแนะนำ ได้สอนเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้กับเขามากที่สุด มากกว่าใคร ๆ ที่เคยได้รู้จักกันมา ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้หลากหลายและมากขึ้น

3 บทเรียนจาก Joe Flom

- เป็นคนเชื่อชาติยิวผิวสี อพยพมาจากยุโรปตะวันออก มีการเหยียดสีผิวมากในยุคนั้น เขามาจากครอบครัวที่ยากจน พ่อแม่ทำงานสิ่งทอ ต่อสู้ชีวิตภายใต้ภาวะที่กดดันต่าง ๆ ความยากลำบากต่าง ๆ ในชีวิตตั้งแต่เยาว์วัยเป็นประสบการณ์ที่ดีของเขาต่อการประสบความสำเร็จในวิชาชีพในช่วงต่อมา

- มีความซื่อสัตย์เชิงประชากรศาสตร์ เขาเกิดในช่วงที่เหมาะสมเนื่องจากในช่วงนั้นมีอัตราการเกิดน้อย มีคู่แข่งไม่มาก การที่ครอบครัวย้ายถิ่นฐานเข้ามาในสหรัฐอเมริกาในช่วงเวลาที่เหมาะสมส่งผลให้มีพื้นฐานทักษะการทำงานที่เข้มข้น เสียสละ ประหยัดอดออม และมีการลงทุนอย่างชาญฉลาด

- การมีพื้นฐานและทักษะทางด้านสิ่งทอตั้งแต่เยาว์วัย ถือเป็นงานที่มีความหมาย และมีคุณค่ามาก

Joe Flom จบกฎหมายจาก Harvard Law School มีบุคลิกไม่ดี (อ้วน เตี้ย หัวโต หูยาว ตาสีฟ้าตี่ ๆ ภายใต้อ้วนตาโต ๆ) ได้งานทำชั่วคราวเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกัน เขาได้ทำงานในบริษัทที่เพิ่งเปิดใหม่ จากประสบการณ์การทำงาน 20 ปี (มากกว่า 10,000 ชั่วโมง) เขาเริ่มต้นจากความยากจน ยากลำบาก จนมีโอกาสทำในสิ่งที่หวัง เขาไม่ได้เป็นนักกฎหมายที่ฉลาดกว่าคนอื่น ๆ แต่เป็นเพราะว่าได้สั่งสมทักษะและประสบการณ์ในการทำงานมานานหลายปี นั่นคือสิ่งสำคัญและมีคุณค่ามาก จากการสั่งสมวัฒนธรรมการทำงานมาตั้งแต่เยาว์วัย การเกิดในช่วงเวลาที่เหมาะสม มีพื้นฐานครอบครัวที่ยากจนต้องต่อสู้ ทำให้มีความอดทนและมุ่งมั่น กอปรกับได้รับโอกาสที่ยิ่งใหญ่ทำให้เขาสามารถเข้าไปดำเนินกิจการของบริษัททางด้านกฎหมายที่มีชื่อเสียงระดับโลกได้หลายบริษัทซึ่งกระจายอยู่ทั่วโลก และในที่สุดก็ได้เป็นเศรษฐีอีกคนหนึ่ง

4. ฮาร์แลนแห่งเคนตักกี

ฮาร์แลนเป็นที่ราบสูงในเมืองฮาร์แลน รัฐเคนตักกี มีการต่อสู้ยั้งกันและฆ่ากันตายของตระกูลโฮเวิร์ดกับเทอร์เนอร์ ซึ่งได้ต่อสู้กันมายาวนานตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ รุ่นปู่ ย่า ตา ทวด ฯลฯ จนในที่สุดมีการเจรจาหยุดคดียุทธการต่อสู้กัน สาเหตุหนึ่งของการต่อสู้อันยาวนานนี้เนื่องมาจากวัฒนธรรมของศักดิ์ศรี (Culture of Honor) ได้มีนักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยมิชิแกนสนใจที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมของศักดิ์ศรี ในปัจจุบันได้พยายามค้นหาคนกลุ่มนี้ว่ายังมีหลงเหลืออยู่บ้างไหม ทั้งพยายามค้นหาสาเหตุกับกลุ่มคนอายุ 18-20 ปี ว่าเมื่อได้รับการดูหมิ่นดูแคลนจะมีปฏิกิริยาอะไรเกิดขึ้นในร่างกาย โดยศึกษาพยาธิสภาพสมองและการสร้างสารเคมีบางชนิด (Testosterone และ Cortisol จากน้ำลาย) พบว่าปริมาณของสารทั้งสองชนิดจะเพิ่มขึ้น

วัฒนธรรมของศักดิ์ศรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งเป็นแรงผลักดันที่มีพลัง ได้ฝังรากลึกและยาวนานอยู่คงทน จากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง มีผลทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม ประชากรศาสตร์ ถูกกระจายและสูญหายไปบ้าง สิ่งเหล่านี้มีบทบาทในการชี้นำทัศนคติและพฤติกรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับการดำรงชีวิตอยู่บนโลกใบนี้

5. กรณีเครื่องบินตก

เป็นกรณีของสายการบินเกาหลี ตรวจสอบประวัติแล้วพบว่านักบินมีประสบการณ์บินค่อนข้างดี ได้รับรางวัลการบินปลอดภัยที่ระดับความสูงต่ำ ๆ แต่ทำไมสถิติเครื่องบินตกของสายการบินเกาหลีค่อนข้างสูง ในเวลา 10 ปี (1988-1998) เกิดการสูญเสียชีวิตของสายการบินเกาหลี เมื่อเปรียบเทียบกับสายการบินยูไนเต็ดของอเมริกาต่างกันถึง 17 เท่า จึงต้องรีบแก้ไขปัญหานี้ มิฉะนั้นจะไม่มีผู้ใช้บริการเป็นแน่

จากการวิเคราะห์สาเหตุอุบัติเหตุเครื่องบินตกพบว่า มีพฤติกรรมการทำงานที่ไม่เหมาะสม เช่น มีการสูบบุหรี่ในระหว่างการเดินทาง ทำให้มองไม่เห็นสัญญาณไฟที่เตือนบนหน้าปัด ความไม่มีคุณธรรม จริยธรรม ชอบทำนอกกติกา การฝึกงานตามมาตรฐานสากลของเครื่องบิน 747 classic ยังอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี การสื่อสารในระดับต่าง ๆ ยังไม่ชัดเจน บางคนยึดติดกับวัฒนธรรมทางภาษา (มรดกทางวัฒนธรรมของประเทศ) จากสาเหตุที่พบจึงต้องพัฒนาการสื่อสารในระดับต่าง ๆ ให้เข้าใจตรงกันโดยการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษด้านการบินให้กับนักบินเกาหลี เมื่อเกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เป็นการให้โอกาสนักบินได้พัฒนาตนเองและนำตัวเองออกมาให้พ้นจากกฎเกณฑ์ข้อบังคับของมรดกทางวัฒนธรรมของเกาหลีเป็นประเทศหนึ่งที่ตั้งอยู่ในกลุ่ม Power Distance Index สูง (ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ไม่ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย) หลังจากปี 1999 สายการบินเกาหลีได้เป็นสมาชิกในลำดับที่ดีของสมาคม Prestigious Sky Team Alliance และในปี 2006 ได้รับ Phoenix Award

6. ทุงนาข้าวกับการทดสอบคณิตศาสตร์

ข้าว คือ ชีวิต (ไม่มีข้าวก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้) นาข้าวทางตอนใต้ของประเทศจีนเป็นแบบขั้นบันได อยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำและมีสันดอน สามเหลี่ยมของแม่น้ำเพิร์ล ดินด้านล่างเป็นดินแข็ง ด้านบนเป็นดินโคลนที่มีชั้นค่อนข้างหนาแต่นิ่ม การทำนาใช้แรงงานคนทั้งสิ้น ในสมัยนั้นไม่มีเครื่องจักร ใช้มูลของสัตว์และคนเป็นปุ๋ย การทำนาเป็นทักษะที่เรียนรู้ได้จากการทำนาด้วยตนเองทุกขั้นตอนโดยไม่ต้องพึ่งพาเครื่องจักร ชาวนาทำงานหนักกว่าชาวสวนที่ปลูกพืชอื่น ๆ ใช้เวลาทำนา 3,000 ชั่วโมง/ปี ทำนา 360 วัน/ปี (ทำนา 2-3 ครั้ง/ปี ยิ่งทำนามาก จะมีสารอาหารที่มาจากน้ำมากด้วยและสะสมอยู่บนพื้นที่ทำนา) การทำนาเป็นงานที่มีคุณค่า

มีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนในการทำนาข้าวระหว่างแรงที่ลงไปกับรางวัลที่จะได้รับ ยิ่งทำงานหนักมากเท่าไร นาข้าวก็จะให้ผลผลิตมากขึ้นเช่นกัน การทำนาเป็นงานที่ซับซ้อน และต้องใช้ความอดทน ชาวนาไม่เพียงแต่ปลูกข้าวในฤดูใบไม้ผลิและเก็บเกี่ยวในฤดูใบไม้ร่วง ในช่วงที่รอเก็บเกี่ยวชาวนาจะทำงานอื่น ๆ ไปด้วย เช่น การคัดเลือกเมล็ดข้าว การจัดการระบบกระจายน้ำที่ค่อนข้างซับซ้อน เก็บเกี่ยวพืชรุ่นที่ 1 พร้อมเตรียมเก็บเกี่ยวพืชรุ่นที่ 2 ไปด้วย

การทำนาข้าวเกี่ยวข้องกับการทดสอบทางคณิตศาสตร์อย่างไร การนับตัวเลขในภาษาจีนออกเสียงสั้นและง่าย เด็ก ๆ เอเชียจะเรียนรู้การนับเลขได้เร็วกว่าเด็กอเมริกัน เด็กจีนอายุ 4 ปี นับเลขได้ถึง 40 แต่เด็กอเมริกันอายุ 4 ปี นับเลขได้ถึง 15 (อายุ 5 ปีจึงจะนับเลขได้ถึง 40) ดังนั้นเด็กอเมริกันจึงมีทักษะทางคณิตศาสตร์ตามหลังเด็กเอเชีย 1 ปี เด็กเอเชียบวกเลขง่าย ๆ คิดในใจได้ แต่เด็กที่พูดภาษาอังกฤษอายุ 7 ปีบวกเลข เช่น $37+22$ ได้ในใจ แต่ต้องแปลจากภาษาอังกฤษไปเป็นตัวเลขก่อนจึงจะบวกได้ ระบบของเอเชียค่อนข้างตรงไปตรงมามีรูปแบบชัดเจนแทนการเรียนโดยการท่องจำ เช่น $3/5$ ดูจากส่วนที่มีทั้งหมด 5 ส่วน เลือกมา 3 ส่วน จะรู้ทั้งตัวตั้งและตัวหาร มีการทดลองให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากประเทศญี่ปุ่นและอเมริกาทำข้อสอบที่ค่อนข้างยาก แล้ววัดว่านักเรียนกลุ่มใดจะมีความอดทนที่จะทำข้อสอบได้นานกว่ากันก่อนที่ จะเลิกทำข้อสอบ พบว่านักเรียนอเมริกันและญี่ปุ่นมีค่าความอดทน $\bar{x} = 9.47$ นาที และ $\bar{x} = 13.93$ นาที ตามลำดับ เปรียบเทียบความอดทนได้นานกว่ากันถึง 40% การตอบคำถามคณิตศาสตร์ถ้าใครมีความอดทนที่จะตอบคำถามทุกข้อก็พอทำนายได้ว่าประเทศนั้นจะมีทักษะทางคณิตศาสตร์ดี โดยดู หลาย ๆ ด้านรวมทั้งวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ เน้นที่ความพยายามและความขยัน เช่น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง และญี่ปุ่น เป็นต้น ทั้ง 5 ชาตินี้มีส่วนที่เหมือนกันคือวัฒนธรรม

ประจำชาติ มีประเพณีการปลูกข้าวทำนาเป็นงานที่มีคุณค่า

7. ข้อต่อรองของมาริต้า

มาริต้าอายุ 12 ปี มาจากครอบครัวที่ยากจน อาศัยอยู่กับแม่ เมื่อเรียนอยู่ในระดับเกรด 4 ได้ไปสัมภาษณ์เข้าเรียนในโรงเรียน KIPP (Knowledge Is Power Program) ในช่วงเริ่มก่อตั้งโรงเรียนการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนใช้การจับฉลาก นักเรียนส่วนมากมาจากครอบครัวที่ยากจน ในห้องเรียนจะสอนให้ปฏิบัติตามแนวทาง SSLANT (Smile, Sit up, Listen, Ask question, Nod when being spoken to and Track with your eyes) ปัจจุบันโรงเรียน KIPP ไม่เพียงแต่มีหลักสูตรที่ดี ครูดี ทรัพยากรดี หรือมีนวัตกรรมบางอย่างของการศึกษา แต่ KIPP เป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จโดยมีแนวคิดของการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมอย่างเข้มแข็ง มาริต้าต่อรองกับโรงเรียน KIPP ว่าเธอจะตื่นนอนเวลา 05.45 น. ไปโรงเรียนวันเสาร์และ ทำการบ้านจนถึง 23.00 น. ในทางกลับกัน KIPP ให้สัญญาว่าจะให้โอกาสเด็ก ๆ ที่อยู่ในสภาพคล้ายมาริต้า (ยากจน) และให้เด็ก ๆ เหล่านี้มีโอกาสพ้นจากความยากจน นักเรียนจาก KIPP ได้คะแนนสูงในวิชาคณิตศาสตร์ถึง 84% และ 90% ของนักเรียนได้รับทุนเรียนต่อในระดับมัธยมปลายในโรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนเฉพาะทาง การหยุดเรียนในช่วงฤดูร้อนเป็นเวลานานของโรงเรียนในอเมริกา เป็นปัญหาทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่ำลง มีวันเรียนเฉลี่ยน้อยลง เช่น 180 วัน/ปี (อเมริกา) 220 วัน/ปี (เกาหลีใต้) และ 243 วัน/ปี (ญี่ปุ่น) เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่ต้องรู้ระหว่างอเมริกากับญี่ปุ่นพบว่า มีสิ่งที่ต้องเรียนรู้เพียง 54% สำหรับเด็กนักเรียนอเมริกา และ 92% สำหรับเด็กนักเรียนญี่ปุ่น โรงเรียนในเอเชียจะไม่หยุดยาวในช่วงฤดูร้อน วัฒนธรรมของเอเชียเชื่อว่าบนเส้นทางแห่งความสำเร็จจะเกิดขึ้นในช่วงเวลา

ตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนพระอาทิตย์ลับขอบฟ้าทำงาน 360 วัน/ปี จะไม่ปล่อยให้เด็ก ๆ ว่าง ในฤดูร้อนเด็ก ๆ จะช่วยพ่อแม่ทำนาและงานอื่น ๆ คนที่จะประสบความสำเร็จได้เป็นผู้ที่ได้รับโอกาสและเป็นผู้ที่มีความเข้มแข็งทั้งทางร่างกายและจิตใจที่จะสามารถคว้าโอกาสดี ๆ ไว้ได้หรือไม่

8. เรื่องของชนชาวจาไมกา

จาไมกา เป็นแหล่งปลูกอ้อย มีอุตสาหกรรมทำน้ำตาลทรายค่อนข้างซับซ้อน ต้องมีโรงงานอยู่ใกล้ ๆ กับแหล่งที่ปลูกอ้อย เพราะความหวานของอ้อยจะลดลงภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมงหลังจากเก็บเกี่ยวต้องการคนหลากหลายอาชีพในอุตสาหกรรมนี้ ในที่สุดก็ต้องทำโดยคนผิวสี ทางใต้ของอเมริกาปลูกฝ้าย ส่งไปแปรรูปในอังกฤษหรือทางตอนเหนือ คนต่างประเทศที่เข้าไปอยู่ในจาไมกา เช่น ชาวอังกฤษ ต้องเข้ามาหากินในจาไมกาแล้วกลับไปอยู่อังกฤษ ดังนั้นงานประเภทที่สร้างสังคมใหม่มีโอกาสมากมาย จึงตกอยู่ในมือของคนผิวสีทั้งสิ้น ในปี ค.ศ. 1850 มีนายกเทศมนตรี เจ้าเมืองเป็นคนผิวสี หลาย ๆ อาชีพเริ่มจากคนผิวสี และในที่สุดก็กลายเป็นมืออาชีพในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น แพทย์ หนายความสมาชิกสภาฯ ก็เป็นคนผิวสีทั้งสิ้น 100 ปีต่อมา ในปี ค.ศ. 1950 ประชากรจาไมกา 80% เป็นชาวผิวดำ มีตัวอย่างจากคนในตระกูลฟอร์ด คุณย่าทวดของตระกูลได้ถูกซื้อขายกันที่บ่อเลี้ยงจระเข้ ต่อมาเธอมีลูกชายซึ่งได้อภิสถิ์ของการเป็นคนผิวสีทำให้ไม่ต้องไปเป็นทาส โครงสร้างทางสังคมของอินเดียนตะวันตก วัฒนธรรมที่ถูกส่งต่อมา รวมทั้งการศึกษาของเธอเป็นผลที่ได้จากการเกิดจลาจลในปี 1937 และด้วยความกรุณาของเจ้าของร้านขายของชำ (ซึ่งให้เธอยืมเงินมาจ่ายค่าเล่าเรียน) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นของขวัญในอดีตที่ครอบครัวได้รับ รวมทั้งทรัพยากรของผู้ขายของชำและผลจากเกิดจลาจล ถ้าวัฒนธรรมอภิสถิ์ชนของผิวสีได้ถูกส่งต่อไปยังผู้อื่นจะมีคนอีกมากมายที่จะมีชีวิตอย่างสมหวังในบ้านที่สวยงามบนภูเขา

สรุป

จากการอ่านหนังสือ *The Outliers: The Story of Success* ทั้งสองส่วน คือ โอกาสและมรดกตกทอดแล้วพอสรุปได้ว่า การที่จะประสบความสำเร็จในวิชาชีพใด ๆ ได้อย่างโดดเด่นซึ่งมีจำนวนไม่มากนักที่จะก้าวขึ้นไปอยู่ในส่วนยอดของปิรามิดต้องมีองค์ประกอบปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ต้องมีประสบการณ์ในวิชาชีพด้านนั้น ๆ หรือมีพื้นฐานที่ช่วยสนับสนุนการทำงานในวิชาชีพด้านนั้นไม่น้อยกว่า 10,000 ชั่วโมง เรียกว่าเป็นกฎแห่งความสำเร็จ... กฎ 10,000 ชั่วโมงใช้ได้และเป็นจริงกับทุกสาขาวิชาชีพ

2. การได้รับโอกาสพิเศษ (ที่คนอื่นไม่ได้รับ) ในบางช่วงของชีวิตและสามารถคว้าโอกาสนั้นไว้ได้ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนให้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพนั้น ๆ ได้เช่นกัน

3. เกิดในช่วงเวลาที่เหมาะสม และช่วงที่มีอัตราการเกิดของประชากรค่อนข้างต่ำ เช่น เกิดในปี 1954-1955 จะมีอายุ 20-21 ปี ในปี 1975 เป็นยุคที่มีการปฏิบัติและพัฒนาคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลหรือคอมพิวเตอร์พกพาอย่างเข้มข้น คนที่มีอายุมากกว่า 21 ปี ก็อาจจะแก่เกินที่จะเรียนรู้และพัฒนาด้านคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล กลุ่มคนที่ยังไม่ถึง 20 ปี ยังมีประสบการณ์ไม่เพียงพอที่จะก้าวไปถึงจุดสูงสุดในวงการคอมพิวเตอร์ดังตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จสูงสุดทางด้านคอมพิวเตอร์ ล้วนเกิดในช่วงปี 1954-1955 ทั้งสิ้น เช่น Bill Gates (28 ตุลาคม 1955) Steve Jobs (24 กุมภาพันธ์ 1955) Eric Schmidt (27 เมษายน 1955) Steve Ballmer (24 มีนาคม 1956) Bill Joy (8 พฤศจิกายน 1954) เป็นต้น นักฮ็อกกี้อาชีพก็เกิดในช่วงเดือนแรกของปีเป็นส่วนใหญ่ เช่นเดียวกัน

4. มีพฤติกรรมส่วนตัว ขยันขันแข็ง มุ่งมั่น และอดทน รวมทั้งต้องทำงานหนักและมากกว่าคนอื่น ๆ

5. เป็นคนฉลาดพอสมควร ไม่ต้องฉลาดที่สุด

6. พื้นฐานของครอบครัวไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจน ประสบการณ์ในช่วงวัยเยาว์ (อาจได้จากวัฒนธรรมของชุมชน/สังคม) มีบทบาทช่วยเสริมความเข้มแข็งให้ก้าวสู่ความสำเร็จในวิชาชีพนั้น ๆ ได้เช่นกัน

เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้จบ แรงบันดาลใจเกิด ได้รับโอกาสที่ดี ๆ มีความมุ่งมั่น อดทน ฝึกฝนตามกฎ 10,000 ชั่วโมงก็จะพบกับความสำเร็จในวิชาชีพนั้น ๆ นั้น เช่นเดียวกับกลุ่มบุคคลตัวอย่างดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

เอกสารอ้างอิง

ชุมชอกแซกสุดสัปดาห์. (2556, 21 เมษายน).

เมืองหนังสือโลก...ทำไมเขาเลือก กทม.?

ไทยรัฐ, น.5.

อุทัย ดุลยเกษม. (2552). หาเวลาอ่านหนังสือแล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 2(2), 51-53.

Gladwell, M. (2009). *Outliers: The Story of Success*. Penguin Books.